

Partijprogramma 2021: kernpunten

IDENTITEIT EN POLITIEK

IDNL staat voor Identiteit Nederland. Dat betekent dat wij vinden dat identiteit essentieel is. Voor ons als mens en voor ons als land.

Wat is identiteit? Dat is de manier waarop anderen en wij onszelf beschouwen. Onze identiteit kent vele kanten, zoals etniciteit, geslacht, klasse, familie, levensovertuiging, opleiding, beroep enzovoorts. Een aantal aspecten van identiteit kunnen mensen zelf kiezen, maar een groot gedeelte is vooraf gegeven. Alleen als we dat bewust accepteren kunnen we onszelf optimaal ontplooiën, gelukkig worden en iets betekenen voor de mensen om ons heen. Want elk aspect van je identiteit doet ook een beroep op je: het vraagt je om uit te blinken: bijvoorbeeld om een *goede* vader of moeder, een *echte* man of vrouw, of een *zelfbewuste* Nederlander te zijn.

Een belangrijke kant van onze identiteit is de etnische identiteit. Etnische identiteit is niet een puur biologische- maar ook een sociale realiteit. Etniciteit is een subtiel samenspel van bijv. lichamelijke kenmerken, geschiedenis, cultuur, moedertaal en levensbeschouwing. Daarom kan onder strikte voorwaarden een volk een beperkt aantal vreemdelingen in zichzelf opnemen zonder van zichzelf te vervreemden.

In het algemeen is het goed voor het evenwicht, de vrede en het geluk van een gemeenschap als de mensen zoveel mogelijk dezelfde etnische identiteit hebben. Dan weten mensen wat ze aan elkaar hebben, zijn ze bereid samen te werken en voelen ze zich thuis. Onze gemeenschappelijke Nederlandse identiteit staat echter onder druk. Een belangrijke reden is dat de politiek onze buitengrenzen kapot heeft gemaakt. Hierdoor is een vloedgolf van ongenode vreemdelingen ons land binnenkomen. Een klein aantal vreemdelingen zou geen probleem zijn geweest, zeker niet als ze actief zouden willen assimileren. Maar ondertussen is het aantal vreemdelingen wel erg groot geworden. Je gaat je afvragen: hoeveel vreemdelingen kan ons land aan? De politiek weigert die vraag te beantwoorden. Veel inheemse, 'autochtone' Nederlanders voelen zich daarom in hun eigen land niet meer thuis. In veel steden is het straatbeeld onherkenbaar veranderd en veel Nederlandse tradities worden in hoog tempo door buitenlandse invloeden verdrongen.

Het verzet van PVV en FvD tegen deze ontwikkelingen is gebrekkig. Liberalen en conservatieven verliezen het debat altijd omdat ze tegen identiteitspolitiek zijn. Identiteitspolitiek wil zeggen dat je als groep met een bepaalde identiteit opkomt voor je groepsbelangen. Wij als IDNL zijn vóór identiteitspolitiek. Het is tijd dat de oorspronkelijke Nederlanders als groep opkomen voor hun belangen en rechten. IDNL wil vreemdelingen aanmoedigen terug te keren naar hun land van oorsprong: wij willen dat zij zoveel mogelijk *remigreren*. Daarvoor willen wij hen een ruimhartige terugkeerregeling aanbieden zodat ze een nieuw bestaan kunnen opbouwen. Dit kunnen wij betalen doordat wij met zijn allen minder geld hoeven uit te geven aan sociale zekerheid, zorg, woningbouw, politie, onderwijs, wegenbouw enz.

Voor bepaalde groepen vreemdelingen, met name voor onze historische 'Rijksgenoten' uit Indonesië en Suriname, willen wij speciale regels. IDNL wil dat wij op een nette manier afscheid kunnen nemen of gescheiden kunnen leven van vreemdelingen die niet willen assimileren. Want de oorzaak van onze problemen ligt uiteindelijk niet bij de vreemdelingen zelf. De oorzaak ligt bij de 'politieke correctheid' van onze elite die een kunstmatige – want onbestaanbare – 'gelijkheid' veronderstelt tussen zeer verschillende etnische groepen. Dit is een belangrijke reden waarom generaties van politici, ambtenaren, journalisten en academici de zaak zo uit de hand hebben laten lopen. Daarom moeten we de politiek correcte censuur doorbreken en het vrije debat weer ruim baan geven.

Het Nederlandse volk heeft aan de Nederlandse elite de volmacht gegeven om haar belangen te behartigen. Helaas is de elite hierin ernstig tekortgeschoten – met haar irreële beleid brengt zij het volk zelfs op essentiële punten schade toe. De veiligheid op straat, betaalbare huisvesting, toegankelijke zorg, goed onderwijs en de toekomstkansen voor onze kinderen staan onder druk door massa-immigratie. De ‘maakbare samenleving’ van de zittende elite – de ‘multiculturele samenleving’, de ‘diversiteit’ en de ‘integratie’ – hebben gefaald. Daarom moet de elite vervangen worden op een fatsoenlijke, wettelijke en democratische wijze. Wij willen ons land terug. Daar hoort ook bij dat wij weer onze eigen landsgrenzen beheersen (uit Schengen), onze eigen immigratieregels stellen (uit het Vluchtelingenverdrag), onze eigen munt beheren (uit de Euro) en onze eigen wetten maken (uit de EU).

IDNL IN ELF PUNTEN

IDNL staat voor het hele Nederlandse volk en heeft daarom ruimte voor een grote verscheidenheid aan ideeën en meningen, maar onze identiteit als volk en onze soevereiniteit als land zijn niet onderhandelbaar.

1. Vrijheid van associatie. Wij geloven in zelfbeschikking in de sociale en economische relaties die mensen uit vrije wil aangaan. Daarbij moet de staat zich zoveel mogelijk op afstand houden. Dit betekent onder andere: vrijheid tot vrijwillige segregatie, ‘soevereiniteit in eigen kring’ en maximale subsidiariteit.

2. Vrijheid van meningsuiting. Hoewel de overheid bepaalde kernwaarden moet waarborgen, is het niet haar taak mensen te sturen of te manipuleren naar bepaalde overtuigingen. Het maatschappelijke klimaat van ‘politieke correctheid’, angstige zelfcensuur en ‘deugend’ conformisme moet verdwijnen.

3. Dierenrechten en milieubescherming. Ons uitgangspunt is ‘ecoN-Logie’. Dat wil zeggen een gecombineerd beleid op de terreinen van demografie, economie en milieu, waarbij consumptie en productie worden afgeregeld naar het laagst mogelijke regionale niveau. Wij streven naar het afbouwen van de bio-industrie, het versterken van dierenrechten, de ‘vergroening’ van de steden en duurzame economische productie en consumptie – maar met eerlijk verdeelde lasten en met behoud van maximaal zelfvoorzienende industriële en agrarische sectoren. Wij zijn tegen de

'rituele slacht', dierproeven en de jacht. Producten uit landen met een zeer milieubelastende productie zoals China en India dienen door hoge importheffingen geweerd te worden.

4. Kinderrechten. Kinderen zijn het kostbaarste dat een samenleving heeft. Daarom dient de overheid het familieleven te waarborgen: ieder kind heeft recht te weten wie zijn ouders zijn, op te groeien in een veilig gezin met een vader en een moeder, en onderwijs te krijgen overeenkomstig de levensvisie van de ouders. Gescheiden onderwijs voor jongens en meisjes moet weer worden toegestaan.

5. Vrouwenrechten. IDNL wil dat de overheid voorwaarden schept die vrouwen in staat stellen zich te wijden aan familie, gezin en moederschap, zonder financiële of sociale druk tot 'emancipatie' of om zich op de arbeidsmarkt te begeven. De aanpak van vrouwenhandel moet de hoogste prioriteit krijgen.

6. Arbeidersrechten. IDNL wil dat de overheid een fatsoenlijk kader schept voor de arbeidsmarkt om wildgroei aan 'flexwerk' en tijdelijke arbeidscontracten tegen te gaan. Het ideaal is dat een gezin stabiliteit en voldoende inkomen kan genieten met het salaris van één kostwinner.

7. Ondernemersrechten. Het midden- en kleinbedrijf zitten nu in de hoek waar de grootste klappen vallen. IDNL wil deze vergeten groep ontlasten door de regel- en belastingdruk te verlagen – en door maatschappelijk erkenning als pijlers van de Nederlandse economie.

8. Vrijheid van godsdienst. Om ons erfgoed veilig te stellen behoort de overheid de christelijk-humanistische tradities van ons land te begunstigen, maar zij dient tegelijk te garanderen dat alle godsdienstige groepen in vrijheid hun religie kunnen beleven.

9. Nationale economische herstart. Mogelijke onderdelen: nationalisering van de bankensector, de nutsbedrijven, het openbaar vervoer, de telecomunicatiesector en nationaal strategische bedrijven; herinvoering van het nationaal ziekenfonds met inkomensafhankelijke premies en kleine eigen bijdragen; versoepeling van de voorwaarden voor schuldsanering;

10. Nationale sociale herstart. Mogelijke onderdelen: herinvoering van de (maatschappelijke) dienstplicht; verhoogde eisen voor het actief kiesrecht: minimumleeftijd naar 21 jaar, netto-

belastingbijdrage, uitsluiting van gedetineerden; vervanging ‘taakstraffen’ en ‘TBS’ door verlies burgerrechten en dwangarbeid; versterking bestuurlijke positie van de Kroon: initiatief bij de regeringsformatie en verruimd gratierecht.

11. Het vreemdelingenvraagstuk. Een strenge maar rechtvaardige aanpak met een onverbiddelijke deportatie van terroristen, criminelen, asiel fraudeurs en illegalen. Een vrijwillige en ruimhartige terugkeerregeling voor alle gastarbeiders en asielzoekers die sinds 1963 naar Nederland zijn gekomen en voor hun nakomelingen (remigratie). Assimilatie van een selecte groep vreemdelingen op basis van strenge eisen. Vrijwillige segregatie van overblijvende vreemdelingen op basis van sociaal-ruimtelijke ‘sfeersoevereiniteit’ en groepsgewijs gefinancierde sociale zekerheid. Zij kunnen vrijwillig kiezen om hun eigen cultuur en identiteit te behouden in hun gemeenschappen – dit past bij het oude Nederlandse principe van ‘soevereiniteit in eigen kring’. Verder: sterke beperking van het asielrecht; strenge herbeoordeling van alle toekenningen van asiel sinds 1980; strafbaarstelling van illegaal verblijf en het faciliteren daarvan. Sterke aanscherping van het visumbeleid.

Post dit bericht op:

[Twitter](#)

[Facebook](#)